

-Die EINE Taufe-
Albanische Übersetzung

Guri i ndërtimit Frymor Nr. 77

-NJË PAGËZIM-

"Një trup dhe një Frymë, sikurse edhe jeni thirrur në një shpresë të thirrjes suaj; një Zot, një besim, një pagëzim; një Perëndi dhe Atë i të gjithëve, që është mbi të gjithë, vepron nëpërmjet të gjithëve dhe është në ju të gjithë."

(Efesianëve 4,4-6).

Kështu besoj se modeli është vendosur. Çdo person në Bibël u pagëzua në Emrin e Jezu Krishtit. Asnjëherë nuk u pagëzua ndokush në emrin e Atit, të Birit dhe të Frymës së Shenjtë. Asnjëherë nuk u spërkat ndokush. Ata u zhytën të gjithë plotësisht në ujë.

Do të ketë mijëra atje që janë pagëzuar në Emrin e Jezusit. Ata zbresin si mëkatarë të thatë dhe dalin si mëkatarë të lagur. E shihni, por si besimtar i vërtetë dhe i mirëfilltë duhet të ecësh në besim të plotë dhe me ndërgjegje të mirë përpara Perëndisë (1 Pjetrit 3,20-21); kur e sheh këtë, atëherë pagëzohesh. Por unë besoj se kjo është vetëm një shprehje e jashtme, e cila tregon se një vepër e brendshme e hirit tashmë është kryer. [1]

"Dhe Jezusi u afrua, u foli atyre dhe tha: Mua më është dhënë çdo pushtet në qiell dhe mbi tokë. Shkoni, pra, dhe bëni dishepuj nga të gjithë popujt, duke i pagëzuar në emrin e Atit dhe të Birit dhe të Frymës së Shenjtë, dhe duke i mësuar të zbatojnë të gjitha ato që ju kam urdhëruar. Dhe ja, unë jam me ju çdo ditë, deri në mbarim të botës! Amen." (Mateu 28,18-20).

Vëreni tani me kujdes. Nuk thuhet: **në emrin e Atit, në emrin e Birit, në emrin e Frymës së Shenjtë**. Kjo është e gabuar. Kjo nuk është sipas Shkrimit. Dhe nuk thuhet as **emrat** e Atit, të Birit dhe të Frymës së Shenjtë. Thuhet: **në emrin** – njëjës. **Emrin**. Shikoni: **"në emrin."**

Atëherë kuptojmë se duhet të ketë një Emër, sepse thuhet: **"në emrin."** Tani dua t'ju pyes: cilin nga këta emra duhet të marrim për pagëzimin? A është **"Atë"** një emër? Jo, prandaj nuk mund të pagëzojmë në emrin e Atit, sepse **"Atë"** nuk është emër, apo jo?

Atëherë, a të themi në emrin e **"Birit"**? A është **"Bir"** një emër? Unë jam një bir, ti je një bir, ai është një bir. Por **"Bir"** nuk është emër, apo jo?

Atëherë, **"Fryma e Shenjtë"**, pra në emrin e Frymës së Shenjtë. A është **"Fryma e Shenjtë"** një emër? Jo. Kjo është ajo çfarë Ai është; Ajo është Fryma e Shenjtë. Por **"Fryma e Shenjtë"** nuk është emër, por ajo që Ai është. Ne të gjithë jemi njerëz, por kjo nuk është emri ynë. Jo. Pra, këto janë tre tituj, apo jo?

Atëherë, çfarë kemi këtu? Ai tha: **"Pagëzojini ata në Emrin e Atit, të Birit dhe të Frymës së Shenjtë."** Tani, nëse **"Atë"** nuk është emër, **"Bir"** nuk është emër dhe **"Fryma e Shenjtë"** nuk është emër, atëherë ato nuk janë emra. Prandaj nuk mund të merren si një emër, nëse nuk janë fare emra. A e kuptoni këtë? Nuk janë emra.

Po, unë jam një atë, unë jam një bir, unë jam një njeri. Por emri im është **William Branham**. Megjithatë, predikues, profet, plak dhe vëlla janë tituj që më përkasin mua. Por ato u përkasin edhe shumë të tjerëve. Ashtu si shpirti, trupi dhe fryma më përkasin mua. Por ato ju përkasin edhe juve të gjithëve. E shihni, është e gjitha e njëjta gjë. Janë tituj, por ky nuk është emri im. As nuk është emri juaj. Kjo është ajo që jeni, por nuk është emri juaj.

Prandaj, kur dikush thotë se është pagëzuar në emrin e Atit, të Birit dhe të Frymës së Shenjtë... Sikur vetëm të mendonin pak! Kjo nuk është as e arsyeshme: një emër i Atit, i Birit, i Frymës së Shenjtë...

Tani, nëse shkoni te përkthimi origjinal grek, përkthimi i saktë te **Veprat e Apostujve 2,38**, ku Pjetri tha: **"Pendohuni dhe secili prej jush le të pagëzohet në Emrin e Zotit Jezus Krisht."** Përkthimi **King James** thotë vetëm: **"në emrin e Jezus Krishtit"**; por në greqishten origjinale thuhet: **"në Emrin e Zotit Jezus Krisht."**

Tani, nëse ju, vëllezër të **Njëshmërisë**, pagëzoni vetëm në emrin **Jezus**, ka shumë njerëz që quhen Jezus; por ka vetëm një... Ai lindi si Krishti, Biri i Perëndisë. Ky është Emri i Tij, kjo është ajo që Ai është. **"Krisht"** do të thotë **"i Vajosuri"**. Mesia – Krishti. Tani, tetë ditë më vonë iu dha Emri **Jezus** (Luka 2,21-24; 7,26-38; Mateu 1,19-23), kur u rrethpre. Dhe Ai është Zoti ynë. Prandaj Ai është **Zoti ynë Jezus Krisht**. Kjo është ajo që Ai është (Veprat e Apostujve 2,36).

Tani, që ta shihni se Pjetri e kishte zbuluesën, ashtu siç dua t'ju them, shikoni tani; Mateu tha: **Atë, Bir, Frymë e Shenjtë**. Dhjetë ditë më vonë Pjetri tha: **"Zoti Jezus Krisht."** Tani shikoni nëse këta tre tituj nuk janë tre emra apo një Emër i vetëm i tre titujve (Veprat e Apostujve 4,12).

Tani shikoni. Mateu tha: **"Atë."** A është e vërtetë? Por Pjetri tha: **"Zot."** Davidi tha: **"Zoti i tha Zotit tim."** (Psalmet 110,1; Mateu 22,44-46; Ligji i Përtërirë 6,4-5). Të dy po thonë të njëjtën gjë këtu, apo jo? **"Zoti, Perëndia yt, është një Perëndi,"** kjo është e vërtetë. Pjetri tha: **"në Emrin e Zotit"**, ndërsa Mateu foli për një titull të këtij Zoti, i cili ishte **"Atë."** Zot është ajo që Ai është. Mateu vazhdoi: **"Bir."** Kush është Biri? **"Jezus,"** tha Pjetri. A është e vërtetë? Pastaj Mateu tha: **"Frymë e Shenjtë."** Pjetri tha: **"Krisht,"** i cili është Fryma e Shenjtë, **Logosi**, që doli nga Perëndia. E shihni, Atë, Bir, Frymë e Shenjtë, ky është **Zoti Jezus Krisht**. Pikërisht e njëjta gjë: **Zoti Jezus Krisht**. [2]

Na provo, o Zot, me Fjalën Tënde! Na lejo të shikojmë në të dhe, kur të shohim se kemi dështuar... Nëse këtu ka të tillë, o Zot, që janë pagëzuar sipas titujve dhe nuk dinë asgjë për pagëzimin e vërtetë e të mirëfilltë, bëfsha unë të jem besnik si Pali, kur ai kaloi në krahinat e Epërme të Efesit (Veprat e Apostujve 19,1-7) dhe gjeti dishepuj që brohorisnin, gëzoheshin dhe kalonin një kohë të mrekullueshme. Ai...

...u tha atyre: **"A e morët Frymën e Shenjtë kur u bëtë besimtarë?"** Ata as që e dinin se kishte Frymë të Shenjtë. Ai tha: **"Në çfarë jeni pagëzuar atëherë?"** Dhe ata ishin pagëzuar nga ai profet i shenjtë dhe i lavdishëm, por ishin pagëzuar vetëm për pendim. Atëherë Pali i urdhëroi të pagëzoheshin edhe një herë. Pastaj ata u pagëzuan përsëri në Emrin e Jezu Krishtit. [3]

Tani, kryqëzimi i dytë: Kur dikush merr **"Atë, Bir dhe Frymë e Shenjtë"**, një kredo në vend të Fjalës, tituj në vend të Emrit, çfarë bën ai përpara popullit? Ai kryqëzon fuqinë vepruese të Fjalës mbi njerëzit. [4]

Por unë po ju them se, në ditët e apostujve, ata thoshin: **"Të gjithë ata që besuan, u pagëzuan"** (Veprat e Apostujve 2,37-41). Nëse ti tani me të vërtetë beson thellë në zemrën tënde... Kjo është e gjitha. Nuk është emocion, megjithëse emocionet e shoqërojnë atë. Ashtu siç kam thënë, pirja e duhanit dhe e alkoolit nuk janë mëkat; ato janë vetitë e mëkatit. Ato tregojnë se ti nuk beson. Por nëse ti me të vërtetë beson në zemrën tënde dhe e di se aty ku je ulur e pranon atë me gjithë zemër, atëherë diçka do të ndodhë, pikërisht aty. Do të ndodhë. Atëherë mund të qëndrosh si dëshmitar se diçka ka ndodhur.

Pastaj hyr në ujë dhe thuaj: **"Unë dua t'ia tregoj këtë bashkësisë. Dua ta dëshmoj. Dua të dëshmoj se do ta zë vendin tim me Nusen. Unë qëndroj tani këtu për t'u pagëzuar."**

Unë e di se ka shumë gra në botë, gra të mira, por unë kam dëshirë vetëm për një. Është njëra prej tyre, dhe ajo është gruaja ime. Ajo vjen me mua në shtëpi. Ajo nuk ka qenë gjithmonë gruaja ime, por u bë gruaja ime duke marrë emrin tim.

Ai po vjen. Ka shumë gra, shumë bashkësi, në botë. Por Ai po vjen për Gruan e Tij. Ajo mban Emrin e Tij. Ata që janë në Krishtin, Perëndia do t'i sjellë me Vetën. Si hyjmë ne në Të? **"Sepse me një Frymë ne të gjithë jemi pagëzuar në një trup."** (1 Korintasve 12,13). [5]

Nëse unë do ta pagëzoja secilin prej jush këtu në Emrin e Zotit Jezu Krisht, kjo nuk do t'jua falte mëkatet. Jo, jo! Jo, unë nuk besoj se pagëzimi në ujë në Emrin e Jezu Krishtit është rilindja. Unë besoj se Gjaku është rilindja, jo uji. Por shikoni, unë mund të pagëzoj e të pagëzoj, por ju vetëm zbrisni si një mëkatar i thatë dhe dilni si një mëkatar i lagur; derisa të mos jeni penduar plotësisht. Pendohuni, kthehuni dhe pastaj pagëzohuni në Emrin e Jezu Krishtit. E shihni, dhe pikërisht këtu nuk pajtohem me lëvizjen e Njeshmërisë. Nuk ka pagëzim për rilindje, jo; unë besoj se është Gjaku ai që pastron (1 Gjonit 1,7-9), jo uji. E shihni, pendohuni dhe pastaj pagëzohuni në Emrin e Jezu Krishtit. [6]

Hapi i parë është pendimi, kthimi te Perëndia. Pas kësaj vjen pagëzimi në ujë: **"Pendohuni dhe pagëzohuni në Emrin e Jezus Krishtit"** (Veprat e Apostujve 2,37-41). E shihni, pagëzimi në ujë vjen më pas dhe tregon se pendimi ishte i vërtetë – për faljen e mëkateve tona të kaluara. Kjo nuk ka të bëjë fare me mëkatin e ardhshëm (Galatasve 6,1; 1 Gjonit 1,8-10; 1 Gjonit 2,1-2). Është vetëm për faljen e mëkateve të kaluara. **"Pendohuni dhe le të pagëzohet secili prej jush në Emrin e Jezus Krishtit."** Për çfarë? Për falje, për t'i hequr mëkatet e kaluara. Kjo nuk ka të bëjë me të ardhmen. Janë vetëm mëkatet që janë hequr, ato që keni bërë.

Ti nuk mund të pendohesh për atë që bëri Adami. Ti nuk e ke bërë atë; Adami e bëri. Ti merr falje vetëm për atë që ke bërë ti (Kolosianëve 1,13-15). Natyra e vjetër është ende aty.

Por ajo që e shkaktoi mëkatin është ende aty; është rrënja e vjetër e së keqes. Ajo është ende aty. Vëreni, pastaj ti pendohesh dhe pagëzohesh në Emrin e Jezus Krishtit, që Ai të t'i falë mëkatet.

Së dyti vjen shenjtërimi; ai e sjell mendjen tonë në rregullin e duhur për shenjtëri, që të mendojmë drejt. Fjala **"shenjtërim"** ka një kuptim të dyfishtë në greqisht dhe do të thotë: **"të pastrohesh dhe të vihesh në dispozicion për shërbim"** (Fjalët e Urta 23,7; Psalmet 51,12-14).

Pastaj vjen pagëzimi me Zjarr dhe me Frymën e Shenjtë, që Perëndia të banojë në ne. Dhe Zjarri i Perëndisë i pastron zemrat tona nga mëkati dhe vendos Frymën e Shenjtë brenda nesh. Atëherë ne sjellim të njëjtën jetë që Ai kishte, sepse ajo është në ne.

Vëreni, kur një grua në lindjen natyrore sjell në jetë një foshnjë. Jeta natyrore është një tip i jetës frymore. Kur një grua lind një foshnjë në mënyrë natyrore, gjëja e parë që ndodh është se del uji, pastaj gjaku, dhe pastaj fryma (jeta). Ujë, gjak, frymë (1 Gjonit 5,5-8).

Dhe kur një foshnjë lind në Mbretërinë e Perëndisë, ai vjen në të njëjtën mënyrë: ujë, gjak, Frymë.

Vëreni tani, shenjtërimi është shkalla e dytë. Ai e pastron mendjen; ai e sjell zemrën, mendjen e zemrës, në rregullin e shenjtërisë. Një njeri mund të jetë larguar nga mëkati me anë të pendimit dhe prapëseprapë të mendojë ende për të. Ta zëmë se ai ishte një njeri imoral. Sa herë që sheh një grua imorale, ai vëren se ajo është ende aty. Ta zëmë se ai ishte një pijanec. Sa herë që ndien erën e një pijeje alkoolike, dëshira është ende aty. Por kur ai shenjtërohet, kjo e pastron atë dëshirë prej tij. Ajo ia heq dëshirën (Hebrenjve 10,1-2). Ai ende mund të tundohet, por dëshira për të hiqet. Megjithatë, ai ende nuk është plotësisht në rregull.

Pastaj ai pagëzohet me Frymën e Shenjtë dhe me Zjarr (Mateu 3,11), pastrohet, digjet, pastrohet plotësisht dhe më pas vihet në shërbim për Perëndinë.

Dhe vëreni, pikërisht ashtu si erdhi kjo, erdhën edhe mesazhet: **Martin Luther** me shfajësimin – **John Wesley** me shenjtërimin – Pentekostalët me...

...pagëzimin me Frymën e Shenjtë. Mesazhet; prandaj nuk mund të ketë më një epokë tjetër. Ne jemi në kohën e fundit. Tri shkallë.

Sa e përkryer është kjo tani: Ai zë vendin në të cilin ne do të banojmë, përmes të njëjtit proces.

Tani, Ai e thirri Bashkësinë përmes shfajësimit, e thirri përmes shenjtërimit dhe pastaj e mbushi me Frymën e Shenjtë dhe me Zjarr. Ai e kaloi atë nëpër një proces, në mënyrë që Ai Vetë, Fryma e Shenjtë Vetë, Biri i Perëndisë, të mund të banojë në zemrën e njeriut. Tani, ata duhet të kalojnë së pari nëpër këtë, përpara se Ai të mund të hyjë në ta. [7]

Vëlla Branham tregon: Kur isha një djalë i vogël, një ditë unë dhe vëllai im, i cili ka vdekur, ishim jashtë pranë përroit që kalonte pas vendbanimit tonë. Atje pamë një breshkë të vjetër. Dhe vumë re sa çuditshëm ecte ajo. Tani, ne donim ta shihnim duke ecur dhe unë thashë: **"Po të them se çfarë do të bëj. Unë do ta bëj të ecë."** Dhe e mora poshtë te përroi. Thashë: **"Ose do të ecë, ose do të mbytet."** Kështu e mbajta me duart e mia nën ujë. Por dolën vetëm disa flluska dhe ajo qëndroi brenda guaskës së saj.

Pagëzimi në ujë nuk e bën këtë, vëlla. Ti mund ta pagëzosh ashtu si të duash. Kjo nuk e sjell atë. Jo, jo. Kjo është e vërtetë. Ndoshta do të dalin disa flluska, por kjo është e gjitha. [8]

Por a e dini se si e bëra të ecë? Ndeza një zjarr të vogël dhe e vendosa atë plakun mbi të. Atëherë ai filloi të lëvizte. Dhe ajo për të cilën Bashkësia ka nevojë sot nuk janë rrahjet, as ndonjë teologji, por pagëzimi me Frymën e Shenjtë dhe me Zjarr. Amen. Kjo do ta vërë Bashkësinë në lëvizje. Ndizni një zjarr në Bashkësi me Ungjillin. Vendosni mbi të Zjarrin e Perëndisë përmes pagëzimit me Frymën e Shenjtë. Kjo do ta vërë atë në lëvizje. Lavdi Perëndisë përjetë! Pikërisht kjo nevojitet që Bashkësia të vihet në lëvizje. [9]

Kjo është ajo për të cilën Bashkësia ka nevojë sot: Fryma e Shenjtë dhe Zjarri, për të pasur një Bashkësi që lëviz për Mbretërinë e Perëndisë. Atëherë ajo do të ecë. Një zgjim frymor, pranoni Krishtin, Fjalën! Besojeni, lëreni të depërtojë thellë nën brinjën e pestë në të majtë, derisa të rrënohet thellë, në thellësinë e zemrës. Atëherë do të burojnë rrjedha gëzimi, gëzim i patregueshëm, plot lavdi! Dhe Fryma e Shenjtë do t'ju bëjë të këndon:

"Më mbush përsëri çdo ditë me dashuri, që Pëllumbi të mos fluturojë kurrë larg." Kjo do të bëjë diçka me ju. Pikërisht për këtë kemi nevojë; ajo do të vendosë fuqi në të. Ajo do të bëjë diçka për ju. [8]

Nën Gjakun, dhe Gjaku sjell Zjarrin. Flijimi ofrohej me zjarr. Gjaku mbi zjarr, prej tij ngrihej tym dhe aroma e këndshme ngjitej tek Vetë shpetimtari. Aroma e këndshme ishin lutjet e njerëzve mbi altarin e Gjakut, që ngjiteshin lart ndërsa ai lutej nën Gjakun e derdhur. Dhe sot, kur flijimi është djegur përmes Frymës së Shenjtë, kur e merr flijimin tënd përmes Gjakut të Jezus Krishtit dhe e hedh veten mbi altar, i mbuluar nga Gjaku, dhe Fryma e Shenjtë e merr atë, ajo dërgon një...

...aromë të këndshme të Perëndia, e cila të sjell në Lavdinë e Shekinah-ut – dhe ky është i vetmi vend i bashkësisë. Amen.

Bashkësia, kjo është ajo për të cilën kemi nevojë, rruga e Perëndisë për bashkësi. Ka vetëm një rrugë. Perëndia e ka përgatitur rrugën për bashkësi. Ne nuk mund ta arsimojmë veten për të hyrë aty. Ne nuk mund ta veshim veten për të hyrë aty. Ne nuk mund ta organizojmë veten për të hyrë aty. Ju duhet të lindni përmes Gjakut të Jezui Krishtit për të hyrë aty; kjo është ajo që ju fut në bashkësinë hyjnore. Pastaj, kur ecim në dritë, sikurse Ai është në dritë, kemi bashkësi me njëri-tjetrin dhe Gjaku i Jezui Krishtit, Birit të Perëndisë, na pastron nga çdo mëkat (1 Gjonit 1,7-9). Amen. [9]

Fryma e Shenjtë jep dëshmi për dhuratën e paracaktuar, të cilën Bashkësia pohon se e ka. Si? Duke ujitur Fjalën, duke e vulosur Fjalën me një **"Amen."** Kur thuhet: **"Pendohuni dhe pagëzohuni në Emrin e Jezui Krishtit."** – **"Amen."** Kur thuhet për këto gjëra të tjera. **"Amen."** Kjo është. **"Amen"** për gjithçka. E shihni, ajo e vulos Fjalën. Dhe Perëndia e ka paracaktuar dhuratën që do të vinte për të falur mëkatet, por ajo iu dha Trupit të Fjalës, të mbushur me Frymën. Sepse vetëm Fjala mund t'i falë mëkatet, sepse Fjala është Perëndi. [10]

Pjetri, në Ditën e Rrëshajëve, i mbushur me Frymën e Shenjtë, e përdori këtë çelës dhe e zbatoi urdhrin e pagëzimit pikërisht në këtë mënyrë:

Veprat e Apostujve 2,38: "...në Emrin e Jezui Krishtit..." – kur ua hapi judenjve derën e Mbretërisë së Qiellit.

Veprat e Apostujve 8,16: "...në Emrin e Zotit Jezus..." – këtu për samaritanët.

Veprat e Apostujve 10,48: "...në Emrin e Zotit..." – tani për johebrenjtë (kombet).

Veprat e Apostujve 19,5: "...në Emrin e Jezusit..." – kur disa dishepuj të Gjonit u pagëzuan përsëri, sepse njohuria e tyre kishte përparuar.

1 Korintasve 1,13: "A është vallë Krishti i ndarë? A u kryqëzua Pali për ju, apo u pagëzuat ju në emrin e Palit?" – Jo, ju jeni pagëzuar në Emrin e Atij që u kryqëzua për ju.

Kolosianëve 3,17: "Dhe çdo gjë që bëni, me fjalë ose me vepra, bëjeni të gjitha në Emrin e Zotit Jezus." – Atë? Bir? Frymë e Shenjtë?

Kolosianëve 2,9: "Sepse në Të (Jezusin) banon trupërisht gjithë plotësia e Hyjnisë."

